

disc a disc

Si volíeu escoltar (CBS) 1977

L'arribada de la cantant al món discogràfic és per la porta gran, amb un disc que enllaça perfectament amb

el seu temps. Producció de **Lluís Llach** i interessants versions de cançons populars com "El rossinyol" o "La presó de Lleida", a més del poema d'Espriu que dóna títol al treball.

Penyora (CBS) 1978

El segon disc reprèn el treball que ja ens havia anunciat amb *Si volíeu escoltar*. El disc serà recordat

per "La gavina", la seva cançó més popular, però cal destacar "Les ninetes ploren" –dedicada a Albert Boadella, en aquells moments empresonat– i "El jutge", una versió de la cançó popular del mateix títol que aquí narra els darrers dies de l'agonia del general Franco.

Bruixes i maduixes (CBS) 1980

Es tracta d'un disc important en la trajectòria de **Marina Rossell**, que fa bandera del seu feminisme

militant ("Sóc una dona") i col·labora amb músics de fora de l'entorn de la cançó d'autor en català (**Manzanita**). El disc també ens deixa "Petenera de la mar".

Cos meu, recorda (CBS) 1982

Amb una trajectòria consolidada i un públic ben definit, la **Marina** viu una etapa dolcíssima.

Fruit de tot això és aquest treball, en què canta el poema de Kavafis musicat per **Tero** que dóna nom al disc. Salvador Espriu li escriu "Nou cant d'ocells", i "Cançó de la sort" sobre un poema de Maria Mercè Marçal" i "Peix enamorat" del músic **Vicent Torrent** (**Al Tall**) arrodoneixen el disc.

Barca del temps (CBS) 1985

Novament al costat de **Lluís Llach** (que signa els arranjaments del disc i posa la veu a "Quan

tothom viurà d'amor"), enregistra aquest disc cabdal en la seva discografia. **Maria del Mar Bonet** canta en la peça "Fantasia". La cançó que dóna nom al disc es torna imprescindible en el repertori de **Rossell** a partir d'aquest moment. A més, versiona "Cull la primera poma" de l'italià **Angelo Branduardi**.

Quan tothom viurà d'amor (CBS) 1986

Disc recopilatori amb algun dels èxits principals de **Marina Rossell** fins llavors: "La

gavina", "Cos meu, recorda" i "Nou cant d'ocells" acompanyen "Quan tothom viurà d'amor", original del cantant quebequès **R. Levesque** i popularitzada per **Felix Leclerc**, entre d'altres.

Rosa de foc (CBS-Epic) 1988

Són moments difícils per a la gent que canta en català. El nou treball de **Marina Rossell**, tot i que

conté bones cançons, no aconsegueix que cap dels temes acabi quallant en una societat que es pensa que omplint el Camp del Barça, la Cançó ja està salvada. Destaquem una adaptació de **Carole King** feta per **Josep Tero** ("Em tens a mi") i la col·laboració amb **Manuel Vázquez Montalbán** en "Barcelones".

Cinema blau

(CBS-Epic) 1990
Darrer treball amb cançons inèdites per al segell CBS. El disc es grava a Mallorca sota la direcció de **Joan**

Bibiloni. *Cinema blau* és l'aproximació de la cantant a les sonoritats centroeuropees més properes a la llum fluorescent i urbana del neó que a la calidesa dels sons de la terra.

Les millors cançons

(CBS-Epic) 1990
Disc recopilatori que tanca la seva etapa (de tretze anys) amb la multinacional

CBS. L'aparició d'aquest recopilatori, en què, com el mateix títol indica, hi ha una selecció de les cançons més populars de la cantant, va sorprendre la mateixa autora, que, sense que l'avisessin, va veure com es venia al quiosc a través d'una col·lecció de fascicles.

Marina
(PDI) 1993
El debut amb el segell independent PDI ens porta el seu primer disc compacte. La cantant es vol

mostrar propera, com ho palesa la senzillesa del títol, i versiona alguns dels 'nens dolents' de la música en català: **Gato Pérez**, **Sisa** i temes inèdits de **Pau Riba**. L'àlbum també respira calidesa en la cançó que signa **Marina Rossell** ("De què parles, havanera?") i en una versió del cantant brasiler **Milton Nascimento**, "Benke".

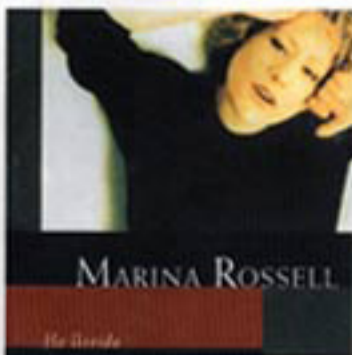
Gràcies
(PDI) 1994
Nou àlbum recopilatori amb les cançons de més èxit de la carrera

discogràfica de **Marina Rossell**, encara que curiosament no s'hi inclou "La gavina", que es reedita a banda juntament amb el CD de **Cinema blau**.

Cinema blau + La gavina
(PDI) 1994
Reedició del disc **Cinema blau**, a la qual s'hi afegeix la coneguda peça "La gavina", en

aquell moment inèdita en CD. Va ser una operació discogràfica del segell PDI, que va gestionar els drets de reedició directament amb la companyia CBS i al marge de la mateixa artista. El fet d'afegir-hi la cançó "La gavina" en un disc amb una estètica i un concepte ben distanciats fa evidents les poques manies en l'estratègia comercial.

Ha llovido
(Picap) 1996
Nou canvi de companyia discogràfica, que aquesta vegada coincideix amb un canvi substancial

en la seva carrera: després de gairebé vint anys, decideix gravar un disc en castellà. Per a fer-ho creïble s'envolta de gent solvent, principalment **Pedro Guerra**, que signa dues de les cançons. El disc marca l'inici d'una frondosa etapa de col·laboració amb **Maurici Villavecchia** que dura encara avui.

Entre línies
(Picap) 1997
Poc després del debut en castellà, apareix un disc en català, símptoma que **Marina Rossell** no vol oblidar-se

del seu públic de sempre. Destaca la col·laboració amb els **Uc** en un exercici que recorda les experiències amb la música popular dels primers discos. El CD es tanca amb la sardana "Per tu ploro", que d'alguna manera anuncia el que serà **Cap al cel**.

Y rodará el mundo
(Picap) 1999
Per al segon disc en castellà, **Rossell** s'envolta d'amics cantants: **Luis Eduardo Aute**, **Nilda Fernández**, **Carlos**

Cano i **Georges Moustaki** (amb qui versiona en francès una cançó d'**Ha llovido**: "Les anges sont très à la mode"). Destaca la presència de **Lax'n'Busto**, amb els quals canta –en castellà– un tema de la banda, "Emiliano Zapata". Produït per **Luis Rigou**, s'adreça principalment al mercat sud-americà.

Cap al cel
(Harmonia Mundi)
2002
Celebrar 25 anys de carrera artística no és una cosa que estigui a l'abast de gaire intèrprets.

Marina Rossell ho fa, i a la seva manera. La provocació consisteix a agafar alguns clàssics catalans de finals del XIX i principi del XX, i despullar-los de la càrrega ideològica. Així presenta cançons com "El virolai" o "La Santa Espina". Un cop de puny als estòmacs més sensibles dels pares de la pàtria. esclar que només es provoca els que es volen deixar provocar...

Col·laboracions

Pocs artistes poden presumir de tantes col·laboracions com **Marina Rossell**, i és que la cantant penedesenca ho ha provat tot. Són molts els cantants que han participat en els seus discos (**Llach**, **Bonet**, **Moustaki**, **Carlos Cano**, **Aute**, **Lax'n'Busto**...), però la immensa majoria només hi ha compartit escenari i no se'n guarda cap versió discogràfica. En canvi, si voleu sentir la veu de **Marina Rossell** en discos d'altri ho teniu una mica més complicat. El seu debut discogràfic és en el disc col·lectiu **Llegendes de Catalunya** (Edigsa, 1975); les seves cançons també han estat antologades en el disc contra **Eurovisió Festival Internacional** (AZ Bèlgica, 1979), en el disc **Cinc cèntims d'or** (Edigsa, 1980) i en la banda sonora original de la pel·lícula d'**Antoni Ribas Victòria** (CBS, 1983). També la podem escoltar en dos discos de **Josep Tero** –**Batecs d'ocells** (Picap, 1985) i **Raval** (Picap, 1990)–, en dos de **Lluís Llach** –**Maremar** (Ariola, 1985) i **Camp del Barça** (Ariola, 1987)–, en el disc **Nit de foc**, de **Celdoni Fonoll**, i en el de **Rosa León**, **Cuenta conmigo**. Les col·laboracions es completen amb participacions en treballs d'**Elisa Serna** i **Mercè Torrents**.